

Ungdomssynd.

En Karakterskildring.

HOVEDPERSONERNE:

Husmand Lars Larsen.....	Hr. P. S. Andersen.
Maren, hans Kone	Fru Sigrid Neiendam.
Lotte, deres Datter	Frk. Emilie Sannom.
Hans, Forkarl.....	Hr. O. Kiertzner.
Grev de Saint Hilair	Hr. Rasmus Ottesen.
Pastor Warren	Hr. V. Møller.
Hansigne	Frk. Ragnhild Sannom.
Ferdinand	Hr. Robert Schyberg.

En solklar Dag i det tidlige Foraar forlader den ganske unge Bondepige Lotte sit Hjem, hvor hendes Forældre sidder alene tilbage i det fattige Husmandshjem.

Lotte skal tiltræde en Plads paa en større Bondegaard i Nærheden og det falder navnlig ind under hendes Gerning at passe Gaardmandskonen, der altid er syg og sengeliggende.

FILMFABRIKEN DANMARK
COPENHAGEN

Lotte fanges hurtigt af de nye Omgivelser og de mange fremmede Mennesker; hun gaar med Lyst til sit Arbejde, og hendes friske, sunde Ungdom og smukke Ansigt gør et stærkt Indtryk paa Gaardens mandlige Besætning. Gaardejerens Søn Hans forsøger at vinde Lotte, men hun er knibsk og afvisende, med sitaarvaagne Bondeinstinkt forstaar Lotte at holde alle nærgaaende Tilbedere paa Afstand; overfor Hans, den rige Bondes Søn, har hun taget det Parti, at nægte enhver Gunstbevisning, thi Lotte er ærgerrig, hun vil gerne engang rykke ind som Frue paa Gaarden og tror nemmest at naa sit Maal ved et vidtdrevet Koketteri, og i denne farlige Leg er hun allerede udlært.

Men Lotte forregner sig i sit første Felttog, et begyndende Forhold mellem Hans og hende opdages af hans Fader, og Lotte jages bort, thi intet Sted er de sociale Skel saa uoverstigelige som mellem Bønder, Gaardejerens Søn kan aldrig gifte sig med Husmandens Datter .....

Forholdet til Hans forbliver dog ikke uden Følger og et godt Aarstid efter at Lotte har forladt sin Plads, rejser hun ind til den store By for at gøre sin Lykke der, hendes lille Barn bliver hos hendes Forældre.

Lotte vil nu lade Skæbnen og den store By raade for sin Fremtid.

En Plads som Flaskeskyllerske paa et Bryggeri kan vel neppe siges at være nogen høj social Stilling, men for Lotte var det en Mellemstation til det Lykkens og Rigdommens Land, som hun stadig tænker sig at erobre.

Fejrede ikke hendes Skønhed, hendes medfødte Ynde og bevidste Smil stadig nye Triumfer?

Arbejderformanden er Lottes Tilbeder og gennem den Magt, hun har over ham, har hun tiltvunget sig Fordele under det daglige Arbejde; Fordele, som hendes Kammerater misunder hende.

Om det saa er Præsidenten for Bryggeriet, har han følt sig fængslet af Lotte, hun har mærket hans Øjne hvile paa sig med uskrømt Beundring, men Lotte har let af ham, hans anstrengte Ungdommelighed og forcerede lapsede Paa-klædning har straks gjort ham latterlig i hendes Øjne .....

Lottes Forældre har i det forløbne Tidsrum gjort Forsøg paa, at faa lidt Hjælp af deres Datter.

Men Lotte sender dem ingen Penge, til Trods for, at hun har sparet sig nogle Skillinger sammen.

Hun har glemt sine gamle Forældre, glemt sit Barn — Egoismen og Nærigheden er blevet de herskende Magter i hendes Tilværelse.

Hun vil vinde Magt, Penge og Anseelse, og hun ved, at naar hun udnytter den Kapital paa en forstandig Maade, som Forsynet har skænket hende i hendes skønne Ydre, vil hun naa alle de Maal, hun har sat sig .....

En Dag bliver hun afskediget fra Bryggeriet og staar fuldstændig prisgivet den bitre Nød.

Byggeriets Præsident, den gamle hovedrige Grev de Saint Hilair, føres imidlertid tilfældigt paa hendes Vej, og da han tidligere har følt sig tiltrukket af Lotte, benytter han nu Lejligheden til at sikre sig hendes Taknemmelighed ved at tilbyde hende en større Pengesum, en Gave, som hun efter nogen Betænkning modtager.

Et halvt Aar senere er Lotte en af Verdensbyens mest

fejrede Skønheder, hun har gjort Springet helt, hun har kastet sig ud i Storbyens Liv, hun vil mere sig, nyde sin Ungdom i fulde Drag, tilfredsstillende alle sine ærgerrige Drømme. Den gamle Greves Penge er Midlet, og i det fjerne vinker en Grevekrone hende i Møde, hvad der før syntes fjært, uopnaaeligt, er nu en Mulighed, og Lotte overvejer koldt og beregnende de Chancer Livet skænker hende.

Den gamle Grev de Saint Hilair er grebet af den store Lidenskab; Lottes straalende Ungdom har fyldt hans Liv med nyt Indhold; som en fortærende Feber har hans Passion grebet ind, hans Liv lægges øde, dersom han ikke vinder og bevarer Lottes Kærlighed.

Men Lotte kender sit Værd og sin Pris.

Først da Lotte som Grevinde de Saint Hilair har kæmpet sig det eftertragtede Navn og den store Position til, faar den gamle Greve sin Ro og sin Ligevægt tilbage.

Men Lottes Forældre maa omtrent samtidig med hendes Ophøjelse gaa paa Fattiggaarden.

Thi Lotte har glemt alt hvad der er knyttet til hendes Ungdoms fattige Kaar og bitre Strid. Og hun har glemt, at hun er Moder.

Nogle Aar er gaaet. Grev og Grevinde de Saint Hilair bor paa deres pragtfulde Slot, men Samlivet er ikke lykkeligt.

Aldersforskellen, den store Ulighed i Opdragelse og ydre Kaar, der undre Grevens heftige Gammelmandsforelskelse syntes ham betydningsløse Indvendinger mod den store Beslutning hans Kærlighed dikterer ham, gør sig nu taget fejl i Valget af sin Hustru, og Skammen over at have

fornedret sit adelige Navn, ødelægger hans svage Legeme.

Lotte keder sig. Hun har Tjenere der maa lystre hendes mindste Vink, skønne Dragter, og et pragtfuldt Hjem og en god og hensynsfuld Mand.

Men som en Fange gaar hun i sit gyldne Fængsel; hun længes, hun ved ej, mod hvad. Er det mod Livet, hun har bag sig, som har bragt hende fra Vanære til Sorg — fra Sorg til Ophøjelse, eller, er det en ukendt Lykke hun drages imod, en Lykke hun dunkelt aner skal møde hende i en fjern Fremtid?

Lotte besøger sit Barndomshjem og her erfarer hun, at hendes Forældre og hendes egen Datter for Aar og Dag siden er indskreven paa Fattiggaarden.

Lotte tør ikke se sit Barn igen, hun føler sig hævet over sin brødefulde Fortid, men modigt se den i Øjnene tør hun ikke.

Stadig utilfredsstillet tager hun hjem, hjem til den daglige Luksus, den daglige Trædemølle, der keder hende til Døde.

Samme Nat dør hendes Mand, og ved hans Dødsleje stirrer Lotte stum og taareløs en betrygget, men ukendt Fremtid i Møde.

Femten Aar er forløbet og Grevindens Datter forlader nu som voksen Fattiggaarden.

I hele dette Tidsrum har Lotte fuldkommen tabt sit Barn af Syne, hun er veget tilbage for at vedkende sig sit Fejltrin, og i Stedet for at opfylde sin Pligt som Moder, har hun gennem et udstrakt Missions- og Velgørenhedsværk søgt at gøre Bod for sin Ungdomssynd.

Bistaet og vejledet af en ædelttænkende Præst gaar Grevinden dristigt ved Nattetid ud i berygtede Kipper og Dansebuler, hun forkynder Naadens og Kærlighedens Evangelium og gennem gode Ord og milde Gaver søger hun at bygge Bro mellem Samfundet og de beklagelsesværdige Eksistenser enhver Storstad rummer.

Fattig, ene og ukendt er Grevindens Datter taget til den store By.

Hun kommer i daarligt Selskab og den ubarmhjertige Skæbne kaster hende, der er ren og af et blødt Gemyt ud mellem det Slæng af Udskud, som Grevinden har sat sig som Maal at hjælpe og omvende.

En ny Følelse vaagner pludselig hos Grevinden — Moderens. —

Hun erindrer, skammer sig og fortvivler over, at hun har glemt sin helligste Pligt.

Hun betror sig til Præsten, de anstiller Efterforskninger; forgæves — ethver Spor er tabt.

Da føres Præsten en Dag til et Magdalenehjem og her træffer han en ung Pige i hvis Ydre han finder en forbausende Lighed med Grevindens.

En Tanke slaar ned i ham: »skulde det være Grevindens Barn, hende vi forgæves har søgt«. Han beslutter at anstille en Prøve.

Han fører de to Kvinder sammen, og Blodets Røst taler med sin tydelige Stemme.

Glad bevæget fører Grevinden sit Barn bort, hjem til sit Slot, der trods al sin Pragt og sine døde Skatte, aldrig er blevet hendes Hjem.

Men gennem Barnet, som hun føler et naadigt Forsyn har ført paa hendes Vej, har hendes Liv faaet nyt Indhold, og gennem den Kærlighed hun skænker hende føler hun sig lutret og frigjort fra sin Ungdomssynd.

AL MUSIK faas hos Peder Friis Musikforlag, Frederiksborggade 14. Telefon 8846.

Forlang altid

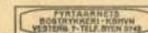
C. B. Møller & Co.s Cigaretter.

Fra de dyreste til de billigste, altid fineste Kvaliteter!

Mineralvandsfabriken

„SAXO“

anbefaler Appollinaris og Citronvand.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the upper middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the lower middle section.

Faint, illegible text in the lower section.

Faint, illegible text in the bottom section.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

Inskribtion Hilly flückersatt 1914

UNGDOMS- SYND

En Karakterskildring

HOVEDPERSONERNE:

Husmand Lars Larsen . Hr. P. S. Andersen.
Maren, hans Kone . . Fru Sigrid Neiendam.
Lotte, deres Datter . . . Frk. Emilie Sannom.
Hans, Forkarl . . . . . Hr. O. Kiertzner.
Grev de Saint Hilair . . Hr. Rasmus Ottesen.
Pastor Warren . . . . . Hr. V. Møller.
Hansigne . . . . . Frk. Ragnhild Sannom.
Ferdinand . . . . . Hr. Robert Schyberg.

En solklar Dag i det tidlige Foraar forlader den ganske unge Bondepige Lotte sit Hjem, hvor hendes Forældre sidder alene tilbage i det fattige Husmandshjem.

Lotte skal tiltræde en Plads paa en større Bondegaard i Nærheden og det falder navnlig ind under hendes Gerning at passe Gaardmandskonen, der altid er syg og sengeliggende.

Lotte fanges hurtigt af de nye Omgivelser og de mange fremmede Mennesker; hun gaar med Lyst til sit Arbejde, og hendes friske, sunde Ungdom og smukke Ansigt gør et stærkt Indtryk paa Gaardens mandlige Besætning. Gaardejerens Søn Hans forsøger at vinde Lotte, men hun er knibsk og afvisende, med sit aarvaagne Bondeinstinkt forstaar Lotte at holde alle nærgaaende Tilbedere paa Afstand; overfor Hans, den rige Bondes Søn, har hun taget det Parti, at nægte enhver Gunstbevisning; thi Lotte er ærgerrig, hun vil gerne engang rykke ind som Frue paa Gaarden og tror nemmest at naa sit Maal ved et vidtdrevet Koketteri, og i denne farlige Leg er hun allerede udlært.

Men Lotte forregner sig i sit første Felttog, et begyndende Forhold mellem Hans og hende opdages af hans Fader, og Lotte jages bort; thi intet Sted er de sociale Skel saa uoverstigelige som mellem Bønder, Gaardejerens Søn kan aldrig gifte sig med Husmandens Datter . . . .

Forholdet til Hans forbliver dog ikke uden Følger og et godt Aarstid efter, at Lotte har forladt sin Plads, rejser hun ind til den store By for at gøre sin Lykke der, hendes lille Barn bliver hos hendes Forældre.

Lotte vil nu lade Skæbnen og den store By raade for sin Fremtid.

En Plads som Flaskeskyllerske paa et Bryggeri kan vel neppe siges at være nogen høj social Stilling; men for Lotte var det en Mellestation til

det Lykkens og Rigdommens Land, som hun stadig tænker sig at erobre.

Fejrede ikke hendes Skønhed, hendes medfødte Ynde og bevidste Smil stadig nye Triumfer?

Arbejderformanden er Lottes Tilbeder og gennem den Magt, hun har over ham, har hun tiltvunget sig Fordele under det daglige Arbejde; Fordele, som hendes Kammerater misunder hende.

Om det saa er Præsidenten for Bryggeriet, har han følt sig fængslet af Lotte; hun har mærket hans Øjne hvile paa sig med uskrømtet Beundring; men Lotte har let af ham, hans anstrengte Ungdommelighed og forcerede lapsede Paaklædning har straks gjort ham latterlig i hendes Øjne . . . .

Lottes Forældre har i det forløbne Tidsrum gjort Forsøg paa, at faa lidt Hjælp af deres Datter.

Men Lotte sender dem ingen Penge, til Trods for, at hun har sparet sig nogle Skillinger sammen.

Hun har glemt sine gamle Forældre, glemt sit Barn — Egoismen og Nærigheden er blevet de herskende Magter i hendes Tilværelse.

Hun vil vinde Magt, Penge og Anseelse, og hun ved, at naar hun udnytter den Kapital paa en forstandig Maade, som Forsynet har skænket hende

Emilie Sannum. Begravelse. Paa Andens

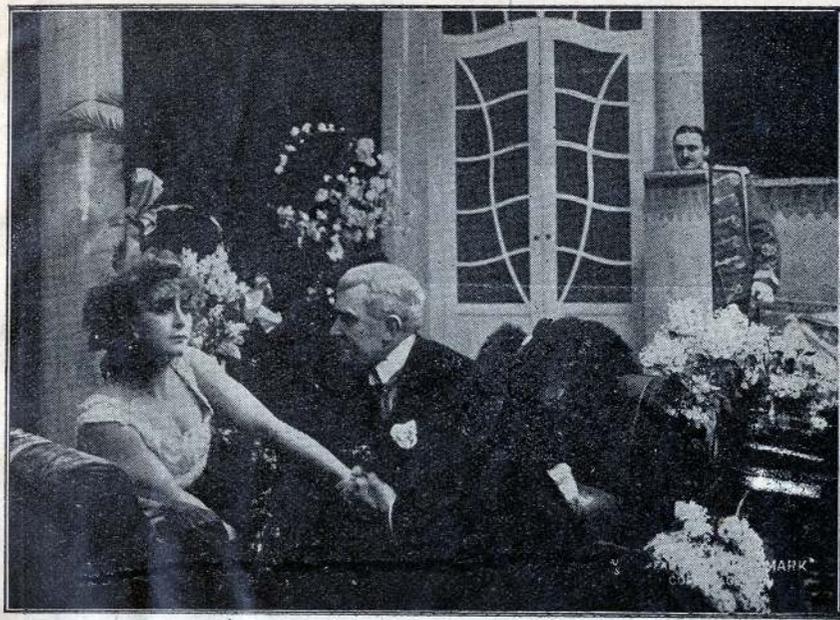
i hendes skønne Ydre, vil hun maa alle de Maal, hun har sat sig . . . . .

En Dag bliver hun afskediget fra Bryggeriet og staar fuldstændig prisgivet den bitre Nød.

Bryggeriets Præsident, den gamle hovedrige Grev de Saint Hilair, føres imidlertid tilfældigt paa hendes Vej, og da han tidligere har følt sig tiltrukket af Lotte, benytter han nu Lejligheden til at sikre sig hendes Taknemmelighed ved at tilbyde hende en større Pengesum, en Gave, som hun efter nogen Betænkning modtager.

Et halvt Aar senere er Lotte en af Verdensbyens mest fejrede Skønheder, hun har gjort Springet helt, hun har kastet sig ud i Storbyens Liv, hun vil mere sig, nyde sin Ungdom i fulde Drag, tilfredsstillende alle sine ærgerrige Drømme. Den gamle Greves Penge er Midlet, og i det fjerne vinker en Grevekroner hende i Møde, hvad der før syntes fjernt, uopnaeligt, er nu en Mulighed, og Lotte overvejer koldt og beregnende de Chancer, Livet skænker hende.

Den gamle Grev de Saint Hilair er grebet af den store Lidenskab; Lottes straalende Ungdom har fyldt hans Liv med nyt Indhold; som en fortæren-

de Feber har hans Passion grebet ind, hans Liv lægges øde, dersom han ikke vinder og bevarer Lottes Kærlighed.

Men Lotte kender sit Værd og sin Pris.

Først da Lotte som Grevinde de Saint Hilair har kæmpet sig det eftertragtede Navn og den store Position til, faar den gamle Greve sin Ro og sin Ligevægt tilbage.

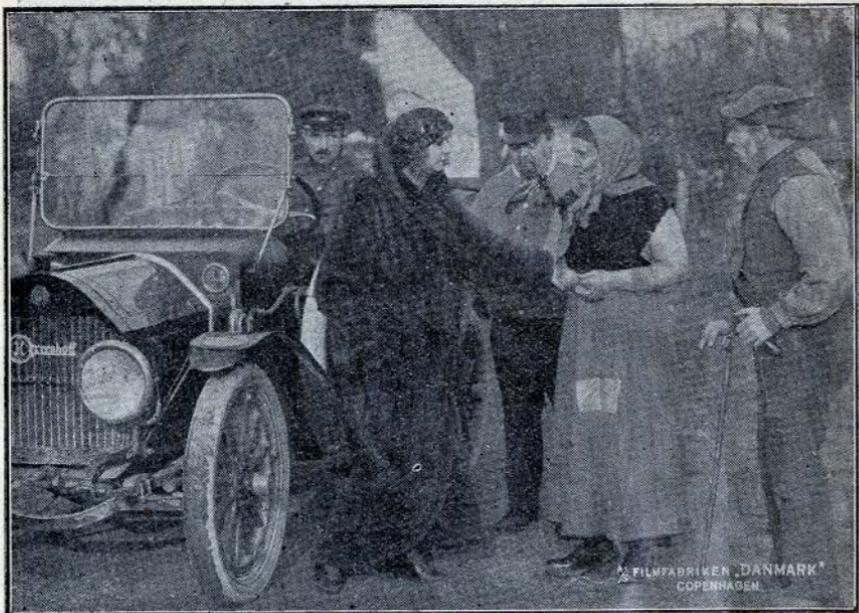
Men Lottes Forældre maa omtrent samtidig med hendes Ophøjelse gaa paa Fattiggaarden.

Thi Lotte har glemt alt, hvad der er knyttet til hendes Ungdoms fattige Kaar og bitre Strid. Og hun har glemt, at hun er Moder.

Nogle Aar er gaaet. Grev og Grevinde de Saint Hilair bor paa deres pragtfulde Slot, men Samlivet er ikke lykkeligt.

Aldersforskellen, den store Ulighed i Opdragelse og ydre Kaar, der under Grevens heftige Gammelmandsforelskelse syntes ham betydningsløse Indvendinger mod den store Beslutning hans Kærlighed dikterer ham, gør sig nu taget fejl i Valget af sin Hustru, og Skammen over at have fornædret sit adelige Navn, ødelægger hans svage Legeme.

Lotte keder sig. Hun har Tjenere, der maa lystre

2 Sammenligning med Værtsin, Syvud Næmdam P. Andersen

hendes mindste Vink, skønne Dragter, og et pragtfuldt Hjem og en god og hensynsfuld Mand.

Men som en Fange gaar hun i sit gyldne Fængsel; hun længes, hun ved ej, mod hvad. Er det mod Livet, hun har bag sig, som har bragt hende fra Vanære til Sorg — fra Sorg til Ophøjelse, eller er det en ukendt Lykke hun drages imod, en Lykke hun dunkelt aner skal møde hende i en fjern Fremtid?

Lotte besøger sit Barndomshjem og her erfarer hun, at hendes Forældre og hendes egen Datter for Aar og Dag siden er indskreven paa Fattiggarden.

Lotte tør ikke se sit Barn igen, hun føler sig hævet over sin brødefulde Fortid, men modigt se den i Øjnene, tør hun ikke.

Stadig utilfredsstillet tager hun hjem, hjem til den daglige Luksus, den daglige Trædemølle, der keder hende til Døde.

Samme Nat dør hendes Mand, og ved hans Dødsleje stirrer Lotte stum og taareløs en betrygget, men ukendt Fremtid i Møde.

Femten Aar er forløbet og Grevindens Datter forlader nu som voksen Fattiggarden.

I hele dette Tidsrum har Lotte fuldkommen tabt sit Barn af Syne, hun er vejet tilbage for at vedkende sig sit Fejltrin, og i Stedet for at opfylde sin Pligt som Moder, har hun gennem et udstrakt Missions- og Velgørenhedsværk søgt at gøre Bod for sin Ungdomssynd.

Bistaaget og vejledet af en ædelttænkende Præst gaar Grevinden dristigt ved Nattetid ud i berygtede Kipper og Dansebuler; hun forkynder Naadens og Kærlighedens Evangelium og gennem gode Ord og milde Gaver søger hun at bygge Bro mellem Samfundet og de beklagelsesværdige Eksistenser, enhver Storstad rummer.

Fattig, ene og ukendt er Grevindens Datter taget til den store By.

Hun kommer i daarligt Selskab og den ubarmhjertige Skæbne kaster hende, der er ren og af et blødt Gemyt ud mellem det Slæng af Udskud, som Grevinden har sat sig som Mål at hjælpe og omvende.

En ny Følelse vaagner pludselig hos Grevinden — Moderens. —

Hun erindrer, skammer sig og fortvivler over, at hun har glemt sin helligste Pligt.

13191

Hun betror sig til Præsten, de anstiller Efterforskninger; forgæves — ethvert Spor er tabt.

Da føres Præsten en Dag til et Magdalenehjem og her træffer han en ung Pige, i hvis Ydre han finder en forbavsende Lighed med Grevindens.

En Tanke slaar ned i ham: „skulde det være Grevindens, Barn, hende vi forgæves har søgt.“ Han beslutter at anstille en Prøve.

Han fører de to Kvinder sammen, og Blodets Røst taler med sin tydelige Stemme.

Glad bevæget fører Grevinden sit Barn bort, hjem til sit Slot, der trods al sin Pragt og sine døde Skatte, aldrig er blevet hendes Hjem.

Men gennem Barnet, som hun føler et naadigt Forsyn har ført paa hendes Vej, har hendes Liv faaet nyt Indhold, og gennem den Kærlighed, hun skænker hende, føler hun sig lutret og frigjort fra sin Ungdomssynd.

